

forskellige aktører i energisektoren opfylder bæredygtighedsmålene i regeringens energiplan, som det så smukt hedder. Der sigtes således på en større sammenhæng mellem de nuværende energiselskaber samt øget integrering af den vedvarende energi i systemerne. Og det ser jo i sine intentioner grundlæggende godt ud, dog med nogle knaster. Der er således ikke mange konkrete bud på, hvordan regeringen forestiller sig dette opnået.

Regeringen peger således på tre midler. Det første handler om miljøafgifter på brændsler, og det vil vi fra Enhedslistens side meget gerne drøfte nærmere. En overflytning af energiafgifterne på brændslet i stedet for på forbrugsleddet er et meget interessant perspektiv i miljøstyringen af den danske energisektor, idet f.eks. elværkerne her vil få en meget større motivation til at afskaffe kulafrænding. Jeg kan i den forbindelse tilføje, at vi også tidligere fra Enhedslistens side har fremsat et forslag om afgift på afbrænding af halm. Jeg synes, det er en god ting at lægge afgifterne over på brændslet. Det synes jeg lyder meget spændende.

Det andet handler om liberalisering af elloven. Folketinget har jo allerede haft en første behandling af to alternative forslag til ændringer af elloven, det ene fra regeringen, som vil medføre liberalisering hurtigst muligt, og som støttes af regeringen, SF, Venstre og De Konservative, og det andet fra Enhedslisten, som vil hindre liberaliseringen så længe som muligt. Et forslag vi altså måtte konstatere at stå helt alene med – lidt til vores egen overraskelse.

Det tredje handler om øget indpasning af vedvarende energi i energisystemet. Også her har regeringen Enhedslistens støtte. Imidlertid savner jeg i energiplanen konkrete udspil til, hvad det er for organisationsændringer, regeringen ønsker at lave, og hvad det er for nye samspilsregler, der skal indføres for de forskellige aktører på energiområdet.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om han kan løfte lidt af sløret for, hvorledes de aktører, som vi gerne ser, nemlig dem, der repræsenterer den vedvarende energi som sol, vind og skovdrift samt nye teknologier som bølgekraft, brintteknologi og termisk energi, får større indflydelse i den konkrete planlægning og i de konkrete beslutninger, f.eks. i energiselskabernes investeringsstrategier. Det kan i den forbindelse nævnes, at allerede i dag er det sådan, at 20 pct. af elenergien, der produceres i Elsams område, produceres uden for Elsams indflydelse.

Enhedslisten støtter fuldt et elektrisk Storebæltskabel, idet det dels har en funktion i forhold til en bedre udnyttelse af den eksisterende elkapacitet, som jo på landsplan rummer en overkapacitet på 50 pct., selv om 20 pct. i virkeligheden er nok, dels har det også en funktion i et fremtidigt energisystem baseret på vedvarende energi af den simple grund, at det jo ikke blæser lige meget i alle egne af landet samtidig.

Regeringen er noget tam i mælet, når talen falder på den fremtidige eludbygning. Det er selvfølgelig også her, det egentlige slag skal stå. Vil regeringen nu stå ved sine fine miljøintentioner og stoppe for nye kulkraftværker, eller vil man endnu en gang falde til patten og lige godkende et Avedøreværk 2 først? Jeg har bemærket, at vor miljø- og energiminister i dagbladet Politiken henviser os til at se svaret i krystalkuglen, og hvis han kan vise mig, hvor den står, så vil jeg da gerne prøve, men det var selvfølgelig lidt lettere, hvis ministeren fra selve talerstolen her fortalte, hvad han har set i sin krystalkugle. Det er vi mange der venter spændt på.

Der er et par ting mere i dette afsnit, som jeg lige vil kommentere. Det ene er om eloverløb, hvor regeringen desværre fortsat ikke kan se nogen perspektiver i at omdanne eloverløb til brintproduktion, ej heller på forsøgsbasis – og det er da en skam. For hvis vi ønsker et samfund med væsentlig mere vedvarende energi, så er det også vigtigt at få udviklet nogle måder at gemme vedvarende energi på. Og her er omdannelsen til brint en yderst fordelagtig metode, da brint er forureningsfri ved forbrænding og kan anvendes inden for en lang række områder fra kraftvarmeproduktion til transportformål.

Det andet er om naturgasprojektet, hvor sigtet åbenbart stadig er at hive mest muligt naturgas op hurtigst muligt helt uden hensyn til en langsigtet national selvforsyningsikkerhed.

Så vil jeg sige noget om planens holdning til vedvarende energi. Regeringens mål er, at vedvarende energi udgør 12-14 pct. i år 2005 og herefter stigende 1 pct. årlig, så der bliver 35 pct. i år 2030. Det er i forhold til Enhedslistens målsætning 65 pct. for lidt. Men selvfølgelig er det da et skridt i den rigtige retning, og en sådan målsætning vil da også kunne strammes op, efterhånden som udviklingen viser, at det er det eneste rigtige at gøre.

Regeringens energiplan indeholder ligesom den gamle energiplan et væsentligt element af bioenergi, og her indgår den gamle biomasseaf-